

URARI BEGIRA

*Oi errealdi mee!
zauri ezti bai ezti!*

(Gurutzeko Jon Deuna)

Emen naukazu, Jauna, ur-ertzean zutik;
atzo ta gaur, ene Jaun, emen ni zurturik
Etzara gogoratzen? Ozen dabilkit ura.
Atzo eta gaur ura, Zuk guri emona,
urrezko lili-baratz artetik doana.
Argi ta dizdiz, eder, ur-abiadura.

Oar bage datorkit egunsentia leun,
ta ni emen naukazu, biotz-zauzkada eun;
ta ura ikusiz marmar-ots, Zu zaitut goretsi,
Urak legez zu, Jauna, nai zaitut goretsi,
Zuk apain jantzitako liliak onetsi,
eguna urkuldu Zuri eskerrak egiten.

Ez dot odolik nai, emengo bakean,
Zuk ixuria ezik Gurutz-adarrean;
otza bebil ixurka arnasa zitala.
Ura aska barnean lez, kantu-kantaz beti,
olaxe nik gura dot zure baitan bizi,
maitale bai Zuretzat izanik mazala.

Uraren albo zutik, Jauna, dei dagizut;
entzun naizu onbera. Aita ez al zaitut?
Negar dagidanean, naiz-ta poz unean,
ar eizu, otoi, nire oi-u-ots betea,
urarena beizen leun bekizu nirca,
nik Zuri opatua ona etortean.

Igoitz